

ความพยายามในฐานะมนุษย์ของเราให้กลายเป็นสิ่งที่มาจากพระองค์ เราด้วยเช่นเดียวกัน สามารถที่จะเป็นมือเป็นแขน เป็นหัวใจซึ่งได้ช่วยให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำอัศจรรย์ได้ ซึ่งบ่อยๆมักจะซ่อนเร้นอยู่ เราเองไม่ว่าจะมีสุขภาพดีหรือเจ็บป่วยอยู่ เราสามารถมอบถวายความพยายามและความทุกข์ทรมานของเรา เช่นเดียวกับน้ำซึ่งได้เติมเต็มตมในจานมงคลสมรสที่เมืองคานาและได้แปรเปลี่ยนเป็นเหล้าองุ่นชั้นเลิศ ด้วยการช่วยเหลืออย่างเงียบๆ แก่ผู้ที่ทุกข์ทรมาน เหมือนกับในตัวเองเจ็บป่วยเอง เราได้รับแบกไม้กางเขนประจำวันไว้บนบ่าของเราและติดตามพระอาจารย์เจ้าไป (อังก ลก 9:23) ถึงแม้ว่าประสบการณ์ความทุกข์ทรมานจะยังคงเป็นรหัสธรรมอยู่เสมอ แต่พระเยซูเจ้าจะทรงช่วยให้เข้าใจความหมาย

ถ้าเราสามารถเรียนรู้ที่จะนบนอบตามที่พระนางมารีย์ทรงบอก “เขابอกให้ท่านทำอะไร ก็จงทำเถิด” พระเยซูเจ้าจะทรงเปลี่ยนน้ำแห่งชีวิตของเราให้กลายเป็นเหล้าองุ่นล้ำค่าเสมอ ดังนี้ การฉลองวันผู้ป่วยสากลอย่างสง่างามซึ่งเกิดขึ้น ณ ดินแดนศักดิ์สิทธิ์ จะช่วยเติมเต็มความหวังซึ่งข้าพเจ้าได้ให้ไว้ในสมณโองการเรื่องปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม : ‘ข้าพเจ้าหวังว่าปีศักดิ์สิทธิ์ที่ฉลองพระเมตตาของพระเจ้านี้จะส่งเสริมบรรดาศาสนาทั้งหลายพร้อมกับประเพณีทางศาสนาต่างๆ ให้เป็นโอกาสเปิดกว้างยิ่งขึ้น ในการเสวนาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้รู้จักเข้าใจกันดีขึ้นและช่วยขจัดอุปสรรคความใจแคบและการไม่เคารพกันให้หมดไปสามารถขบไล่ความรุนแรงและความแตกแยกออกไปด้วย’ (Misericordiae Vultus, ข้อ 23) โรงพยาบาลและสถานพยาบาลทุกแห่งสามารถเป็นสัญลักษณ์ที่แลเห็นได้และเป็นสถานที่ที่จะสนับสนุนวัฒนธรรมแห่งการพบปะพูดคุยกันและวัฒนธรรมแห่งสันติสุข ที่ซึ่งประสบการณ์ความเจ็บป่วยและความทุกข์ทรมานพร้อมกับความช่วยเหลือแบบวิชาชีพและอย่างฉันทันทีที่เนื่อง ช่วยสนับสนุนให้ก้าวผ่านข้อจำกัดในมิติต่างๆ

ในเรื่องนี้เรามีแบบอย่างของผู้ศักดิ์สิทธิ์สองท่านที่เป็นนักบวชหญิงซึ่งได้รับการประกาศให้เป็นนักบุญเมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา คือ นักบุญมารีย์ อัลฟอนซีเน ดานิล กัตตัสและนักบุญมารีย์แห่งพระเยซูเจ้า ผู้ถูกตรึงกางเขนแห่งเบารัวร์ดี ทั้งคู่เป็นผลผลิตแห่งแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ ท่านแรกได้เป็นพยานถึงความอ่อนโยนและความเป็นหนึ่งเดียวกัน โดยได้เป็นประจักษ์พยานที่เด่นชัดถึงความสำคัญของการมีความรับผิดชอบต่อกันและกัน ในการดำเนินชีวิตรับใช้ซึ่งกันและกัน สำหรับท่านที่สองเป็นสตรีที่สุภาพและเป็นคนที่ไม่ได้เรียนหนังสือได้มอบตนเองต่อพระจิตเจ้าและได้กลายเป็นเครื่องมือของการพบปะกับโลกแห่งมุสลิม

สำหรับทุกคนที่ได้รับใช้บรรดาผู้เจ็บป่วยและผู้ที่ต้องทนทุกข์ทรมาน ข้าพเจ้าขอส่งความเชื่อมั่นในความหวังให้ท่านได้รับแรงบันดาลใจจากพระนางมารีย์ พระแม่แห่งพระเมตตา “ขอให้ความอ่อนหวานและสุขุมของพระนางแผ่รักษาเราในปีศักดิ์สิทธิ์นี้ เพื่อเราทุกคนจะได้ค้นพบความชื่นชมยินดีในความอ่อนโยนของพระเจ้า” (เอกสารเดียวกัน ข้อ 24) ให้แรงบันดาลใจนี้อยู่ภายในจิตใจของเราและแสดงออกมาในการกระทำด้วย ให้เราวางใจมอบช่วงเวลาแห่งการทดลองและความยากลำบากไว้กับคำเสนอวิงวอนของพระนางมารีย์ พร้อมกันกับมอบความชื่นชมยินดีและการปลอบประโลมใจด้วย และให้เราถวายเป็นคำภาวนาของเราแด่พระนาง เพื่อพระนางจะทรงหันเหสายตาแห่งความรักเมตตามายังเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในห้วงเวลาแห่งความเจ็บปวด และทำให้เราเหมาะสมที่จะพิจารณาพระพักตร์แห่งความรักเมตตาขององค์พระบุตรเยซูคริสตเจ้าของพระนาง ทั้งในปัจจุบันและตลอดไป

พร้อมกับคำภาวนานี้ ข้าพเจ้าขออามวยพรศักดิ์สิทธิ์มายังท่านทั้งหลาย

วาติกัน, 15 กันยายน 2015

โอกาสระลึกถึงแม่พระมหาทุกข์

สมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิส

(แปลโดย คณะนักบวชคามิลเลียนแห่งประเทศไทย)

สาส์นองค์สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

โอกาสวันผู้ป่วยสากลครั้งที่ 24
(11 กุมภาพันธ์ 2016)

จงมอบความวางใจต่อ
องค์พระเยซูเจ้าผู้ทรงพระเมตตา
เฉกเช่นพระนางมารีย์ :
“เขابอกให้ท่านทำอะไร ก็จงทำเถิด”
(ยน 2:5)

บรรดาพี่น้องชายหญิงที่รักทั้งหลาย

โอกาสวันผู้ป่วยสากลครั้งที่ 24 นี้ เป็นโอกาสให้ข้าพเจ้าได้อยู่ใกล้ชิดกับท่านทั้งหลาย บรรดาพี่น้องที่เจ็บป่วยและบรรดาผู้ที่ดูแลพวกท่าน

ในปีนี้ การเฉลิมฉลองวันผู้ป่วยสากลจะมีขึ้น ณ ดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ข้าพเจ้าปรารถนาจะมอบการรำพึงไตร่ตรองเกี่ยวกับพระวรสารในตอนที่กำลังถึงเรื่อง งานมงคลสมรสที่เมืองคานา (ยน 2:1-11) ณ ที่ซึ่งพระเยซูเจ้าทรงทำอัศจรรย์ครั้งแรก โดยผ่านทาง การเข้ามามีบทบาทของพระมารดาของพระองค์ ในหัวข้อที่ข้าพเจ้าได้เลือก “จงมอบความวางใจต่อองค์พระเยซูเจ้าผู้ทรงพระเมตตาเฉกเช่นพระนางมารีย์: “เขابอกให้ท่านทำอะไร ก็จงทำเถิด” (ยน 2:5) ซึ่งเหมาะสมกับปีศักดิ์สิทธิ์แห่งพระเมตตาของพระเจ้า ยิ่งนัก พิธีบูชาขอบพระคุณฉลองวันผู้ป่วยสากลจะจัดขึ้นในวันระลึกถึงการประจักษ์ของแม่พระที่เมืองลัวร์ วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2016 โดยพิธีฉลองจะจัดขึ้น ณ เมืองนาซาเร็ธ สถานที่ที่ “พระวจนาตถ์ทรงรับธรรมชาติมนุษย์และเสด็จมาประทับอยู่ในหมู่เรา” (ยน 1:14) ในเมืองนาซาเร็ธนี้เอง พระเยซูเจ้าทรงเริ่มต้นพันธกิจแห่งความรอดพ้น ตามถ้อยคำของประกาศกอิสยาห์ ดังที่เขียนไว้โดยท่านนักบุญลูกาว่า “พระจิตขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวดีแก่คนยากจน ทรงส่งข้าพเจ้าไปประกาศการปลดปล่อยแก่ผู้ถูกจองจำ คืนสายตาให้แก่คนตาบอด ปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่ให้เป็นอิสระ ประกาศปีแห่งความโปรดปรานจากองค์พระผู้เป็นเจ้า”

ความเจ็บป่วย โดยเฉพาะความเจ็บป่วยร้ายแรง มักทำให้มนุษย์อยู่ในภาวะวิกฤตและนำมาซึ่งคำถามอันลึกซึ้งยากจะตอบ การตอบสนองแรกๆ ของเรามักจะเกิดคำถามที่ว่า “ทำไมสิ่งนี้ต้องเกิดแก่ฉันด้วย” เราสามารถ

รู้สึกถึงความสิ้นหวัง คิดว่าทุกอย่างสูญสิ้นไปหมดแล้ว ทุกสิ่งไม่มีความหมายอีกต่อไปแล้ว.....

ในสถานการณ์เหล่านี้ ความเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า ด้านหนึ่งเหมือนกำลังถูกทดสอบ แต่ในเวลาเดียวกัน ก็ได้เผยแสดงพระปณิธานภาพทั้งหมดในด้านบวกของพระองค์ ไม่ใช่เพราะความเชื่อทำให้ความป่วยไข้ ความเจ็บปวด หรือคำถามที่เกิดขึ้นหายไป แต่เพราะความเชื่อได้ให้กุญแจที่ทำให้เราได้ค้นพบความหมายอันลึกซึ้งของสิ่งที่กำลังเผชิญอยู่ เป็นกุญแจที่ช่วยเราให้มองดูความเจ็บป่วยว่าจะสามารถเป็นหนทางนำเราเข้าใกล้องค์พระเยซูเจ้า ผู้ทรงเดินอยู่เคียงข้างเรา ทรงแบกรับไม้กางเขนได้อย่างไร และกุญแจนี้ได้ถูกมอบให้แก่เราโดยพระแม่มารีย์ พระมารดาของเราผู้ทรงเชี่ยวชาญในหนทางนี้

ในงานเลี้ยงมงคลสมรสที่เมืองคานา พระนางมารีย์เป็นสตรีที่คอยเป็นห่วงเป็นใย ผู้ทรงแลเห็นปัญหาสำคัญของคู่แต่งงาน คือ เหล้าอุน ซึ่ง เป็นสัญลักษณ์ของความชื่นชมยินดีของงานฉลองได้หมดลง พระนางมารีย์ ทรงตระหนักถึงความยุ่งยากนี้ และเหมือนกับเป็นปัญหาของพระนางเอง พระนางได้เข้าไปช่วยเหลือน้อย่างรวดเร็ว ด้วยความสุ่มรอบคอบ พระนางไม่ใช่ผู้ที่ยังมองไม่เห็นปัญหาแล้วนั่งดูอยู่เฉยๆ หรือคอยบ่นว่า แต่ตรงกันข้ามพระนาง ทรงเข้าไปหาพระเยซูเจ้าและทรงแจ้งให้ทราบถึงปัญหาโดยตรงอย่างเป็นรูปธรรม “พวกเขาไม่มีเหล้าอุนแล้ว” (ยน 2:3) และเมื่อพระเยซูเจ้าทรงตรัสกับพระนางว่า เวลาของพระองค์ยังไม่ถึง (ข้อ 4) พระนางก็ได้บอกกับผู้รับใช้ว่า “เขาบอกให้ท่านทำอะไร ก็จงทำเถิด” (ข้อ 5) จากนั้น พระเยซูเจ้าก็ได้ทรงกระทำอัศจรรย์ ด้วยการเปลี่ยนน้ำให้เป็นเหล้าอุน และเหล้าอุนนั้นก็ เป็นเหล้าอุนที่ดีที่สุดในงานฉลอง เราได้รับข้อคิดอะไร จาการหัตถกรรมแห่งงานมงคลสมรส ณ เมืองคานา สำหรับการเฉลิมฉลองวันผู้ป่วยสากล

งานมงคลสมรสที่เมืองคานาเป็นภาพลักษณ์ของพระศาสนจักร: ที่ ณ ศูนย์กลางมีพระเยซูเจ้า ซึ่งเพราะพระเมตตาของพระองค์ได้ทรงแสดงเครื่องหมาย รอบๆ พระองค์คือ บรรดาอัครสาวกซึ่งเป็นผลแรกของหมู่คณะใหม่ และใกล้ๆ กับพระเยซูเจ้าและบรรดาสาวกของพระองค์ มีพระนางมารีย์ พระมารดาผู้เปี่ยมด้วยพระญาณ แห่งการสอดส่องดูแลและการภาวนา พระนางมารีย์ร่วมในความยินดีของคนทั่วไปและช่วยให้มีความยินดีมากขึ้นด้วย พระนางทรงวอนขอพระบุตรของพระนางในนามของคู่สมรสและแขกที่ได้รับเชิญทั้งหมด พระเยซูเจ้า จะทรงปฏิเสธคำขอร้องของพระมารดาได้ละหรือ สำหรับเรา เรามีความหวังมากมายเพียงใดจากเหตุการณ์นี้ เรามีพระมารดาผู้ใจดีและคอยเฝ้ามองอยู่เสมอ เฉากเช่นพระบุตรของพระนาง ดวงใจแห่งความเป็นแม่และเปี่ยมด้วยความเมตตาเฉากเช่นพระองค์ มีสิ่งต้องการจะช่วยเหลือ เฉากเช่นพระหัตถ์ของพระเยซูเจ้าที่ทรงบีบแน่นเพื่อผู้ที่ท้อแท้ ทรงสัมผัสผู้เจ็บป่วยและทรงรักษาพวกเขา สิ่งเหล่านี้ได้เพิ่มพูนความไว้วางใจและเปิดใจเราต่อพระพรหทานและพระเมตตาของพระคริสตเจ้า การเสนอวิงวอนของพระนางมารีย์ทำให้เรามีประสบการณ์ การปลอบประโลมซึ่งอัครสาวกเปาโลได้รับจากองค์พระผู้เป็นเจ้า “ขอถวายพระพรแด่พระเจ้า พระบิดาของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระบิดาผู้ทรงพระกรุณาและพระเจ้าผู้ประทานกำลังใจทุกประการ องค์พระประทานกำลังใจในความทุกข์ยากต่างๆ ของเรา เพราะเราได้รับกำลังใจจากพระเจ้าแล้ว เราจึงให้กำลังใจผู้มีความทุกข์ทั้งมวลได้ เราได้รับการทรงนำร่วมกับพระคริสตเจ้ามากฉันใด เราก็ได้รับกำลังใจเดชพระคริสตเจ้ามากฉันนั้น (2 คร 1:3-5) พระนางมารีย์คือพระมารดาผู้ปลอบประโลมที่กำลังปลอบประโลมบรรดาลูกๆ ของพระนาง

ณ เมืองคานา ภาพลักษณ์ของพระเยซูเจ้าและพันธกิจของพระองค์ปรากฏให้เห็นได้อย่างเด่นชัด พระองค์

ทรงเสด็จมาช่วยบรรดาผู้อยู่ในความยากลำบากและผู้ที่มีความต้องการ โดยแท้จริงแล้ว พันธกิจแห่งการไถ่กู้ของพระองค์ พระองค์ทรงรักษาประชาชนจำนวนมากที่เจ็บป่วยและทนทุกข์จากการครอบงำของผีปศาจ ทรงคืนสายตาให้คนตาบอด ทำให้คนง่อยเปลี้ยเสียขากลับมาเดินได้ ทรงคืนสุขภาพดีและศักดิ์ศรีให้แก่คนโรคเรื้อน ทรงปลุกคนตายให้ฟื้นคืนมา และทรงประกาศข่าวดีแก่คนยากจน (อ้า ลก 7:21-22) คำขอร้องที่ได้รับการดลใจจากพระจิตเจ้าในหัวใจแห่งความเป็นมารดาของพระนางมารีย์ที่งานมงคลสมรสแสดงให้เห็นชัดเจนไม่ใช่แค่ปณิธานภาพแห่งพันธกิจการไถ่กู้ของพระเยซูเจ้าเท่านั้น แต่แสดงให้เห็นถึงพระเมตตาของพระองค์ด้วย

ด้วยความฉับไวของพระนางมารีย์ เรามองเห็นความอ่อนโยนขององค์พระผู้เป็นเจ้า ความอ่อนโยนเดียวกันนี้มีอยู่ในชีวิตของบุคคลผู้อยู่เคียงข้างบรรดาผู้เจ็บป่วยและเข้าใจความต้องการของพวกเขา แม้แต่เป็นเพียงสิ่งเล็กน้อยที่สุด เพราะพวกเขาใส่ใจบรรดาผู้เจ็บป่วยด้วยสายตาที่เปี่ยมไปด้วยความรัก มีบ่อยครั้งแค่นั้นที่แม่คนหนึ่งซึ่งอยู่เคียงข้างเตียงของลูกน้อยที่เจ็บป่วยของตนหรือลูกที่กำลังดูแลพ่อแม่ที่แก่เฒ่าของตนหรือหลานที่อยู่ใกล้ๆ กับปู่ย่าตายายของตนแล้วได้มอบคำภาวนาของพวกเขาไว้ให้เป็นหน้าที่ของพระนางมารีย์ สำหรับบุคคลที่เรารักซึ่งกำลังทุกข์ทรมานเพราะความเจ็บป่วย สิ่งที่เราสมควรขอเป็นลำดับแรกๆ คือ ขอให้พวกเขามีสุขภาพที่ดี พระเยซูเจ้า พระองค์เองได้ทรงแสดงให้เห็นถึงการมีอยู่ของพระอาณาจักรของพระเจ้า โดยผ่านทาง การรักษาผู้ป่วยของพระองค์: “จงไปและบอกให้ยอห์นทราบถึงสิ่งที่ท่านได้ยินและได้เห็น : คนตาบอดกลับแลเห็น คนง่อยเดินได้ คนโรคเรื้อนหายจากโรค คนหูหนวกได้ยิน คนตายกลับคืนชีพ คนยากจนได้รับการประกาศข่าวดี” (มธ 11:4-5) แต่ความรักที่มีชีวิตชีวาจากความเชื่อทำให้เราวอนขอสำหรับพวกเขา ด้วยสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าการมีสุขภาพที่ดีฝ่ายกาย คือ เราวอนขอสำหรับสันติความสงบสุขในชีวิตซึ่งมาจากหัวใจและเป็นของขวัญประทานจากองค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นผลงานของพระจิตเจ้า เป็นของขวัญซึ่งพระบิดาเจ้าไม่เคยทรงปฏิเสธต่อผู้ที่วอนขอจากพระองค์ด้วยความวางใจ

ในบริบทของเมืองคานา ยิ่งไปกว่าบทบาทของพระเยซูเจ้าและพระมารดาของพระองค์ ยังมีบทบาทของ “คนใช้” ผู้ซึ่งพระนางได้ทรงบอกว่า “เขาสั่งให้ท่านทำอะไร ก็จงทำเถิด” (ยน 2:5) โดยธรรมชาติแล้วอัศจรรย์จะเกิดขึ้นในฐานะเป็นผลงานของพระคริสตเจ้า อย่างไรก็ตาม พระองค์ทรงประสงค์ความร่วมมือจากมนุษย์ ในการทำอัศจรรย์นี้ด้วย พระองค์อาจทรงสามารถทำให้เหล้าอุนปรากฏอยู่ในตุ่มได้โดยตรง แต่พระองค์ทรงอาศัยความร่วมมือของมนุษย์ ดังนั้นจึงทรงขอให้บรรดาคนใช้เติมน้ำให้เต็มตุ่ม ช่างน่าอัศจรรย์ใจและเป็นที่น่าพอใจขององค์พระผู้เป็นเจ้าเสียนี้กระไร ที่ได้เป็นผู้รับใช้ของผู้อื่น! สิ่งนี้เป็นยิ่งกว่าสิ่งใดๆ ที่ทำให้เราเป็นเหมือนกับองค์พระเยซูเจ้า ผู้ทรง “มิได้มาเพื่อให้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ผู้อื่น” (มก 10:45) บุคคลที่ไม่เป็นที่รู้จักเหล่านี้ในพระวรสารได้สอนใจเราหลายอย่างทีเดียว พวกเขาไม่ใช่แค่แสดงความนอบน้อมเท่านั้น แต่พวกเขายังได้นอบน้อมด้วยความยินดี พวกเขาได้เติมน้ำในตุ่มจนปริ่ม (อ้า ยน 2:7) พวกเขาวางใจในพระมารดาและทำสิ่งที่ได้รับการขอให้กระทำสำเร็จไปในทันที โดยไม่มีการบ่นหรือโอ้อวดครวญใดๆ เลย

ในโอกาสวันผู้ป่วยสากลนี้ ให้เราวอนขอต่อองค์พระเยซูเจ้าในพระเมตตาของพระองค์ โดยผ่านทางคำเสนอวิงวอนของพระนางมารีย์ พระมารดาของพระองค์และของชาวเรา ให้ทรงประทานท่าทีแห่งความพร้อมที่จะรับใช้ผู้ที่อยู่ในความต้องการและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบรรดาพี่น้องชายหญิงของเราที่กำลังเจ็บป่วย ณ ช่วงเวลาแห่งการรับใช้นี้อาจดูน่าเบื่อหน่ายและรู้สึกว่าเป็นภาระ แต่ให้เรามั่นใจว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงแปรเปลี่ยน